

Новчани износи које Србија даје као помоћ хашким оптуженицима далеко су испод суме коју је Хрватска дала за одбрану генерала Анте Готовине. Према подацима које смо добили од Душана Игњатовића, директора Канцеларије за сарадњу са Хашким трибуналом, у прошлој години за финансијску помоћ свим хашким оптуженицима исплаћено је укупно 19 милиона динара.

Одбрана Готовине је, према проценама које је објавио хрватски „Јутарњи лист“, располагала са више од 200 милиона куна, односно 32 милиона евра.

„У 2010. години, сви хашки оптуженици који су испуњавали услове за добијање ове помоћи, њих укупно 21, добили су 19 милион динара”, каже Душан Игњатовић за „Политику”.

Он додаје да се помоћ коју добијају хашки оптуженици из Србије не односи на финансирање одбране. Хашки трибунал плаћа одбрану онима који то не могу себи да приуште, а наша земља одредила је услове под којима им финансијски помаже.

„Накнада дела трошкова боравка у Притворској јединици Међународних кривичног трибунала оптужених који су се добровољно предали износи 200 евра месечно. Чланови уже породице за посету притвореника који су се добровољно предали у Хагу имају право на исплату цене три повратне авионске карте на релацији Београд–Амстердам и исплату износа од 250 евра по особи на име осталих трошкова, свака два месеца”, каже Душан Игњатовић.

Да Хрватска није уложила 32 милиона евра у одбрану Готовине, он би био осуђен за геноцид, а не за етничко чишћење, оцењује адвокат Горан Петронијевић.

„Хрвати су успели да у прелиминарној фази са тужилаштвом „истргују” многе појединости што никада не би могли да докажу пред судом, јер нису истините. Зато у образложењу пресуде стоји као неспорна чињеница да је између тужилаштва и одбране утврђено да је операцији „Олуја” претходило много злочина над хрватским становништвом. Тако нешто није писало у вуковарској пресуди, нити у свим другим пресудама где су Срби осуђени, јер Србија није учинила ништа да помогне хашким оптуженицима”, закључује наш саговорник.

Хрватска, према оцени адвоката Петронијевића, много озбиљније третира хашки проблем, за разлику од Србије, где се, како каже, оптуженицима чак и одмаже.

„Ми за Радована Караџића напавирчимо, на разне начине, једва 20.000 евра месечно да би елементарне ствари могли да урадимо. Албанци су за Рамуша Харадинаја дали осам милиона евра, муслимани су за Насера Орића дали четири милиона евра. То је било у њиховом националном интересу, а шта ради Србија”, пита Петронијевић.

Држављани Србије, оптужени пред Хашким трибуналом и чланови њихове уже породице са којима живе имају право на материјалну помоћ, према одлуци о условима за доделу материјалне помоћи одређеним категоријама оптужених пред тим судом. Уз услов да су се добровољно предали Хашком трибуналу или да бораве на територији Србије јер су привремено пуштени на слободу, хашки оптуженици имају право на накнаду дела трошкова боравка у притворској јединици трибунала, као и на накнаду путних трошкова члановима уже породице за посету притвореника у Хагу.

Трошкови пута оптужених на статусне конференције и суђење у Хаг, према тој одлуци, такође падају на терет државе. Помоћ члановима уже породице притвореника одређује се по утврђивању укупних месечних прихода чланова породице и додељују се у висини разлике између просечне зараде и утврђених укупних месечних прихода.

(Доротеа Чарнић, Политика)